ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสระแก้ว

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสระแก้ว เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกจังหวัด ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ต่อไป

๓.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

๑) ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths : S)

S๑ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะสมสำหรับทำเกษตรกรรม ร้อยละ ๕๔.๙๗ (๒.๔๖๙ ล้านไร่) สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจได้หลากหลาย เป็นแหล่งปลูกและผลิตสมุนไพร (ผลผลิตส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนาข้าว ร้อยละ ๓๒.๑๑ พืชไร่ (อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยูคาลิปตัส เป็นต้น) ร้อยละ ๓๑.๑๕ ไม้ผล/ไม้ยืนต้น ร้อยละ ๑๐.๐๓ พืชผัก ร้อยละ ๐.๑๔ และพืชอื่น ร้อยละ ๒๖.๕๗ รวมทั้งมีการผลิตสินค้าด้านปศุสัตว์ ๑๕ ชนิด และสินค้าด้านประมง ๓ ชนิด)

S๒ มีบุคลากร องค์กร เกษตรกร สถาบันเกษตรกร สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ เป็นกลไกการบริหารจัดการ/สนับสนุนองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาที่หลากหลายของศูนย์/ชุมชน/ครัวเรือนต้นแบบ ที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนและพัฒนางานภาคการเกษตร

S๓ มีพื้นที่ที่เป็นต้นทุนทางธรรมชาติที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ, ประเพณีวัฒนธรรม, อารยธรรม, ภูมิปัญญาสมุนไพรพื้นบ้าน, โครงการพระราชดำริ เป็นต้น

S๔ เป็นจังหวัดที่ติดชายแดน มีพื้นที่เชื่อมโยงโลจิสติกส์ที่ดี และมีแรงงานราคาถูกจากชายแดน สามารถส่งออกและกระจายสินค้าจากคลังสินค้าได้ทั้งภายในและต่างประเทศ ในต้นทุนที่ต่ำกว่าจังหวัดอื่น (สามารถกระจายสินค้า ไปยังกัมพูชา – เวียดนาม – จีน ตอนใต้ได้สะดวก รวมทั้งเป็นประตูการขนส่งและคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างภาคอีสานใต้ ภาคตะวันออก และกรุงเทพมหานคร)

S๕ มีโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรแปรรูปอ้อย ข้าวโพดมันสำปะหลัง และอื่น ๆ รองรับสินค้าเกษตรในพื้นที่

S๖ มีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมสะดวก มีระบบโลจิสติกส์ มีระบบการจำหน่ายสินค้าออนไลน์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอในการเชื่อมโยงสินค้าเกษตรครบวงจร

๒) ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness : W)

W๑ แหล่งน้ำ และระบบชลประทานที่มีอยู่ยังใช้งานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ขาดแคลนแหล่งน้ำขนาดใหญ่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ การกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอต่อความต้องการของการผลิตภาคเกษตรกรรมในพื้นที่โดยเฉพาะหน้าแล้ง (พื้นที่ชลประทาน ๑๒๐,๓๔๓ ไร่ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (ปี ๒๕๔๘-๒๕๖๗) พื้นที่ ๒๒,๐๒๒ ไร่ บ่อบาดาลเพื่อเกษตรกรรม ๔๖๖ บ่อ และแม่น้ำ ลำคลองธรรมชาติมีน้อย))

W๒ เกษตรกรมีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกินน้อย และมีปัญหาการครอบครองที่ดิน (ที่ดินการเกษตรไม่มีเอกสารสิทธิ์ และปัญหาที่ดิน สปก.) ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาการเกษตร การเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อประกอบกิจกรรมทางการเกษตร ทั้งมีปัญหาหนี้สินทางการเกษตร

W๓ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดการปรับปรุงบำรุงดิน ดูแล จัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำและต้นทุนการผลิตสูง

W๔ ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีแนวโน้มสูงอายุ ไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงหรือการนำความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ คนรุ่นใหม่/เยาวชนไม่สนใจทำการเกษตร มีการสืบทอดอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง ทำให้ขาดแคลนแรงงานเกษตร จึงต้องใช้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงขึ้นตามไปด้วย

W๕ ยังพบปัญหาการเผาพื้นที่เกษตร เช่น ไร่อ้อย ข้าวโพด และนาข้าว เนื่องจากขาดการเข้าถึงเทคโนโลยีและแรงงาน รวมทั้งสภาพพื้นที่ไม่อำนวยในการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องจักรกล และผลกระทบจากช้างป่าบุกรุกทำลายชีวิตและทรัพย์สิน

W๖ กลุ่มและหรือสถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มเพื่อการผลิตและการตลาดทำให้ไม่สามารถช่วยสนับสนุนสมาชิกเกษตรกรได้เท่าที่ควร (เกษตรกรขาดความรู้ด้านการตลาด มีข้อจำกัดในการบริหารกิจการเชิงธุรกิจและเชื่อมโยงกับตลาด ขาดแหล่งรวบรวมและกระจายสินค้า ขาดอำนาจการต่อรองด้านการตลาด ขาดแคลนเงินทุนที่เพียงพอสำหรับปรับเปลี่ยนกิจการและพัฒนาตัวเองเข้าสู่กระบวนการผลิตและธุรกิจยุคดิจิทัล เป็นต้น

W๗ สินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดสระแก้วส่วนใหญ่ยังไม่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย และตรงตามความต้องการของตลาด เนื่องจากขาดแรงจูงใจในการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ขาดความรู้ด้านการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ปัญหาการเข้าถึงและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารประกอบการตัดสินใจ

W๘ ประสิทธิภาพการบูรณาการและบริหารจัดการการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่คุณค่า ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน สถาบันเกษตรกร/เกษตรกร และภาคีที่เกี่ยวข้อง ยังน้อย

W๙ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการบริหารจัดการการบริการจุดเดียวของหน่วยงานภาครัฐ ยังอยู่ในระดับต่ำ

๓.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

๑) ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities : O)

O๑ นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ของภาครัฐทุกระดับ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าและพัฒนาภาคการเกษตร (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบนิเวศ)

O๒ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม พลังงาน เทคโนโลยีชีวภาพ และการสื่อสาร (IoT, AI) สามารถนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาภาคการเกษตรได้ (เพิ่มผลิตภาพแรงงาน เพิ่มมูลค่า เพิ่มช่องทางการตลาด และลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาทรัพยากร/ภัยธรรมชาติ)

O๓ ประชากรมีความต้องการอาหารที่ปลอดภัยและอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น ทั้งภายในและต่างประเทศ

O๔ นโยบายการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของประเทศไทย (Special Economic Zone : SEZ) เปิดโอกาสให้จังหวัดเป็นผู้จัดทำข้อเสนอการพัฒนา เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนตามศักยภาพและโอกาสของจังหวัด

O๕ การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) ทั้งความสะดวก รวดเร็ว ด้านการคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร บริการสาธารณะ และการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความต้องการสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพิ่มขึ้น

O๖ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตร เป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย เช่น อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี

และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ และเคมีชีวภาพ เป็นต้น

๐๗ นโยบายของรัฐบาลด้านการออกโฉนดเพื่อการเกษตรแทนเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔-๐๑ สร้างโอกาสให้เกษตรกรใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินของรัฐ เช่น ธ.ก.ส. ทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อประกอบกิจกรรมทางการเกษตรได้มากขึ้น

๒) ผลการวิเคราะห์อุปสรรค (Threats : T)

T๑ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก มีแนวโน้มก่อให้เกิดปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติที่มีความถี่และรุนแรงขึ้น เกิดน้ำท่วมและฝนแล้ง ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร เช่น การระบาดของโรค/ศัตรูพืช-สัตว์ ทำให้ผลิตภาพทางการเกษตรลดลง

T๒ ราคาสินค้าเกษตรส่วนใหญ่ผันผวนตามกลไกตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ มีการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นโดยไม่มีการจำกัดหรือการควบคุม ทำให้เกิดการแข่งขันภายในประเทศสูง รวมทั้ง ปัญหาสินค้าเกษตรเถื่อนทำให้เกษตรกรสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน ราคาผลผลิตตกต่ำ

T๓ ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง ไม่สมดุลกับราคาสินค้าที่เกษตรกรจำหน่ายได้ และมีการผูกขาดปัจจัยการผลิต (ปัจจัยการผลิต เช่น ราคาปุ๋ยเคมี/สารเคมีทางการเกษตร น้ำมัน ที่ดิน ราคาสูงขึ้น ทุน งบประมาณ/การเข้าถึงแหล่งทุน/หนี้สินจากการประกอบกิจการเกษตร แรงงาน ต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าว มีปัญหาแรงงานข้ามชาติ และข้อจำกัดด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง)

T๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง ทั้งในมิติที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการบริโภคที่ก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินความสามารถรองรับของระบบนิเวศ ส่งผลต่อผลิตภาพทางการเกษตร

T๕ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของแรงงานเกษตรรวดเร็วและรุนแรง แรงงานเกษตรอายุน้อยมีแนวโน้มลดลง เป็นปัจจัยลดทอนผลิตภาพแรงงาน มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยี ระบบอัตโนมัติ/หุ่นยนต์ ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีทักษะ ความสามารถเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีมากขึ้น

T๖ มาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ทั้งที่เป็นมาตรการทางภาษี และไม่ใช่ภาษี

T๗ ข้อจำกัดของระเบียบ กฎหมาย มาตรการด้านภาษี นโยบายที่ไม่ต่อเนื่องส่งผลให้ไม่สามารถแก้ไขและพัฒนาภาคเกษตรกรรมให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และวิธีปฏิบัติทางราชการบางเรื่องไม่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่

๓.๓ การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

๑) ***ผลการวิเคราะห์ SO*** ประเด็นการพัฒนาเชิงรุกใช้จุดแข็งเกาะกุมโอกาส

ปัจจัยภายใน / ปัจจัยภายนอก	**จุดแข็ง (S)** S๑ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรมฯ S๒ มีบุคลากร องค์กร สถาบันเกษตรกรฯ S๓ มีพื้นที่ที่เป็นต้นทุนทางธรรมชาติฯ S๔ มีพื้นที่ติดต่อกับต่างประเทศฯ S๕ มีโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรฯ S๖ มีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมสะดวก ระบบโลจิสติกส์ฯ
โอกาส (O) O๑ นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ของภาครัฐฯ O๒ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีฯ O๓ ประชากรมีความต้องการอาหารที่ปลอดภัยฯ O๔ นโยบายการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนฯ O๕ การขยายตัวของความเป็นเมืองฯ O๖ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรฯ O๗ นโยบายของรัฐบาลด้านการออกโฉนดเพื่อการเกษตร	**S๑-๖,O๑-๖** ส่งเสริม พัฒนา และวิจัย การแปรรูปสินค้าเกษตร สร้างแบรนด์/ตราสินค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมได้มาตรฐาน และเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ยกระดับผลิตภัณฑ์สู่สินค้าพรีเมี่ยม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการเข้าถึงช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร **S๑-๓,O๑-๓,๕** พัฒนาเมืองสมุนไพรครบวงจร **S๑-๔,๖,O๕-๖** ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยงเชิงเกษตรให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้านอื่น **S๑-๖,O๒,๓,๕,๖** ส่งเสริม และสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรทางเลือกอื่น ๆ ที่ให้ผลตอบแทนสูง เพื่อปรับเปลี่ยนอาชีพเดิม สร้างอาชีพเสริมและหรืออาชีพใหม่ ที่ตรงกับความต้องการของตลาด **S๒,๓,๕,๖,O๒,๖** การพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ **S๑-๓,O๑-๓** ส่งเสริมและพัฒนาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริด้านการเกษตรในพื้นที่ **S๑,๕,O๑,๖** พัฒนาเขตเกษตรอุตสาหกรรมเฉพาะด้าน เช่น อ้อย มัน สำปะหลัง สมุนไพร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน **S๔,๖,O๔** ส่งเสริมและพัฒนาการเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าเกษตรไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อขยายช่องทางการตลาดให้เพิ่มมากขึ้น

๒) ***ผลการวิเคราะห์ ST*** ประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม

ปัจจัยภายใน / ปัจจัยภายนอก	**จุดแข็ง (S)** S๑ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรมฯ S๒ มีบุคลากร องค์กร สถาบันเกษตรกรฯ S๓ มีพื้นที่ที่เป็นต้นทุนทางธรรมชาติฯ S๔ มีพื้นที่ติดต่อกับต่างประเทศฯ S๕ มีโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรฯ S๖ มีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมสะดวก ระบบโลจิสติกส์ฯ
ภัยคุกคาม (T) T๑ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศฯ T๒ ราคาสินค้าเกษตรผันผวนฯ T๓ ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูงฯ T๔ ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมฯ T๕ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของแรงงานฯ T๖ มาตรการกีดกันทางการค้าฯ T๗ ข้อจำกัดของระเบียบ กฎหมายฯ	**S๑,๒,T๑** ส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยหรือการพัฒนาสายพันธุ์พืช/สัตว์ที่ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและโรคระบาดพืช/สัตว์ รวมถึง การสนับสนุนพันธุ์พืช/สัตว์และปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน **S๑-๓,T๒-๔** ส่งเสริมการทำเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง BCG Model, Carbon Credit, การใช้พลังงานทดแทน, การบริหารจัดการของเสียจากการเกษตร และมาตรการทางสิ่งแวดล้อมอื่นๆ การส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร **S๒,T๓,๕** การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้บริหารจัดการภาคการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน และแก้ไขปัญหาด้านแรงงาน **S๕-๖,T๒-๓** การส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง เพิ่มช่องทางการจำหน่าย และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร เพื่อรับมือกับความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร การแข่งขันจากการนำเข้า และการผูกขาดปัจจัย

๓) ***ผลการวิเคราะห์ WO*** ประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข เอาชนะจุดอ่อนโดยอาศัยโอกาส

ปัจจัยภายใน / ปัจจัยภายนอก	**จุดอ่อน (W)** W๑ มีแหล่งน้ำและการกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอฯ W๒ มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินน้อย การเข้าถึงแหล่งทุน และปัญหาหนี้สินทางการเกษตร W๓ มีปัญหาคุณภาพดินในการทำการเกษตรฯ W๔ มีการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรฯ W๕ ยังพบปัญหาการเผาพื้นที่เกษตรฯ W๖ กลุ่มและหรือสถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังไม่มีความเข้มแข็ง W๗ สินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดสระแก้ว ส่วนใหญ่ยังไม่ได้คุณภาพฯ W๘ ประสิทธิภาพการบูรณาการจัดการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่คุณค่าฯ ยังน้อย W๙ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศฯ อยู่ในระดับต่ำ
โอกาส (O) O๑ นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ของภาครัฐฯ O๒ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีฯ O๓ ประชากรมีความต้องการอาหารที่ปลอดภัยฯ O๔ นโยบายการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนฯ O๕ การขยายตัวของความเป็นเมืองฯ O๖ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรฯ O๗ นโยบายของรัฐบาลด้านการออกโฉนดเพื่อการเกษตร	**W๑,O๒** ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม ในการบริหารจัดการน้ำและระบบชลประทานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เช่น การใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (GIS) ในการวางแผนจัดสรรน้ำ ระบบน้ำหยดหรือการใช้น้ำหมุนเวียน เป็นต้น **W๑-๒,O๗** ส่งเสริมการออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกรอย่างเป็นระบบ พร้อมแผนการขุดลอกแหล่งน้ำเดิมและสร้างแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ที่ออกโฉนดแล้วหรือมีแผนออกโฉนด และการส่งเสริมและให้ความรู้แก่เกษตรกรในการเข้าถึงแหล่งทุนโดยใช้โฉนดที่ดินเป็นหลักประกัน และการบริหารจัดการหนี้อย่างถูกต้อง **W๓,๕,O๑-๒** ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับการปรับปรุงบำรุงดินและการจัดการแปลงเกษตรที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ โดยใช้โอกาสจากนโยบายที่สนับสนุนเกษตรชีวภาพและการพัฒนาระบบนิเวศ รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ในการแก้ไขปัญหาดินเสื่อมโทรมและปัญหาการเผาในพื้นที่เกษตร **W๗,O๑** ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรให้สอดรับกับนโยบายของรัฐ ผ่านการสนับสนุนด้านงบประมาณ การฝึกอบรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ **W๗,O๓** สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP, GMP, Organic เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่ใส่ใจสุขภาพ และเพิ่มโอกาสในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ **W๘,O๑** พัฒนาและขับเคลื่อนกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา โดยใช้ยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด/ภูมิภาคที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวทาง **W๙,O๒** ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ โดยบูรณาการ

ปัจจัยภายใน / ปัจจัยภายนอก	**จุดอ่อน (W)** W๑ มีแหล่งน้ำและการกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอฯ W๒ มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินน้อย การเข้าถึงแหล่งทุน และปัญหาหนี้สินทางการเกษตร W๓ มีปัญหาคุณภาพดินในการทำการเกษตรฯ W๔ มีการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรฯ W๕ ยังพบปัญหาการเผาพื้นที่เกษตรฯ W๖ กลุ่มและหรือสถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังไม่มีความเข้มแข็ง W๗ สินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดสระแก้ว ส่วนใหญ่ยังไม่ได้คุณภาพฯ W๘ ประสิทธิภาพการบูรณาการจัดการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่คุณค่าฯ ยังน้อย W๙ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศฯ อยู่ในระดับต่ำ
	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาระบบบริการแบบจุดเดียว (One Stop Service) เพื่อให้สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิผล อันจะส่งผลให้การตัดสินใจเชิงนโยบายมีความแม่นยำ โปร่งใส และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๔) ผลการวิเคราะห์ WT ประเด็นการพัฒนาเชิงรับ ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม

ปัจจัยภายใน / ปัจจัยภายนอก	**จุดอ่อน (W)** W๑ มีแหล่งน้ำและการกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอฯ W๒ มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินน้อยและการเข้าถึงแหล่งทุน ฯ W๓ มีปัญหาคุณภาพดินเพื่อทำการเกษตรฯ W๔ มีการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรฯ W๕ ยังพบปัญหาการเผาพื้นที่เกษตรฯ W๖ กลุ่มและหรือสถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็ง W๗ สินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดสระแก้ว ส่วนใหญ่ยังไม่ได้คุณภาพฯ W๘ ประสิทธิภาพการบูรณาการจัดการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่คุณค่าฯ W๙ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศฯ
ภัยคุกคาม (T) T๑ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศฯ T๒ ราคาสินค้าเกษตรฯ T๓ ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรฯ T๔ ทรัพยากรธรรมชาติฯ T๕ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของแรงงานฯ T๖ มาตรการกีดกันทางการค้าฯ T๗ ข้อจำกัดของระเบียบ กฎหมายฯ	W๓,๕,T๑,๔ W๔,T๕ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงานเกษตรรุ่นใหม่ให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร W๗,T๖ ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า เพื่อรับมือกับมาตรการกีดกันทางการค้า W๖,๘,๙,T๒,๗ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการผลิต การแปรรูป และการตลาด พร้อมเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร การสร้างแหล่งรวบรวมและกระจายสินค้า เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่เข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร และการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาประสิทธิภาพการบูรณาการที่ยังอยู่ในระดับต่ำ พร้อมทั้งเกิดการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่คุณค่าอย่างมีประสิทธิภาพ และรับมือกับความผันผวนของตลาดและข้อจำกัดด้านกฎหมาย/นโยบายที่ไม่ต่อเนื่อง